

Uitspraak nr. 6 van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake een geschil over de Regeling Buitengerechtelijke Kosten – Letsel

Partijen:

Partij A, rechtsbijstandverzekeraar

en

Partij B, WAM verzekeraar

Partij A en partij B, beiden aangesloten bij de Regeling Buitengerechtelijke Kosten – Letsel, hebben zich ter verkrijging van een bindend advies van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen is gerezen.

Feitelijke gegevens

C is op 1 juni 2005 bij een botsing tussen twee gemotoriseerde voertuigen betrokken geraakt. C, die als gevolg van het ongeval letsel opliep, heeft haar belangen laten behartigen door partij A. De WAM-verzekeraar van de tegenpartij, partij B, heeft voor 50% aansprakelijkheid erkend.

Gedurende de periode juni 2005 tot mei 2006 heeft partij A de belangen van C behartigd. Op een gegeven moment is er door C niet meer gereageerd richting haar rechtsbijstandverzekeraar. Partij A is er niet in geslaagd het contact met C te herstellen. Partij A heeft partij B ervan op de hoogte gesteld dat zij wegens het uitblijven van medewerking van C de belangenbehartiging heeft beëindigd.

Er is geen minnelijke regeling tot stand gekomen met partij B, ook heeft C geen andere belangenbehartiger ingeschakeld.

Partijen verschillen van mening over de vraag of de Regeling Buitengerechtelijke Kosten - Letsel op onderhavige casus van toepassing is.

Het geschil

Partijen hebben elkaar niet kunnen overtuigen van de juistheid van de wederzijds ingenomen standpunten.

Partij A is van mening dat de Regeling Buitengerechtelijke Kosten - Letsel in dit geval niet van toepassing is. Partij A meent dat nu er geen minnelijke regeling tot stand is gekomen en er door C geen andere belangenbehartiger ingeschakeld is, onderhavige casus niet onder de werking van de Regeling Buitengerechtelijke Kosten - Letsel valt. Partij A stelt dat onderhavige casus volgens de algemene bepaling van het recht beoordeeld zou moeten worden.

Partij B is van mening dat de Regeling Buitengerechtelijke Kosten - Letsel wel van toepassing is. Tevens stelt zij zich op het standpunt dat nu er noch een minnelijke regeling is bereikt, noch een andere belangenbehartiger is ingeschakeld, er geen recht op betaling van de volledige lumpsum bestaat.

Partij B heeft in september 2006 40% van de lumpsumvergoeding aan partij A betaald, zijnde een bedrag van € 632,40. Partij B stelt dat dit overigens onjuist is, nu volgens de bepaling in

artikel 5b van de Regeling Buitengerechtelijke Kosten Letsel slechts een verplichting tot het betalen van een forfaitaire vergoeding van 40% van de lumpsum bestaat, in geval de letselzaak aan een derde is overgedragen.

Overwegingen van de commissie

De commissie heeft kennis genomen van de aan haar overgelegde stukken.

De commissie stelt vast dat aan de hand van de stukken geoordeeld kan worden dat partij A zich voldoende moeite heeft getroost om contact te krijgen met haar verzekerde, doch dat dit er niet toe heeft geleid dat partij A de letselschade bij de verzekerde naar behoren heeft kunnen vaststellen.

De commissie oordeelt dat voldoende is gebleken dat in dit onderhavige geval het staken der belangenbehartiging haar oorzaak heeft in het nalaten van handelen door de verzekerde.

De commissie is van mening dat de Regeling Buitengerechtelijke Kosten - Letsel - mede gelet op de aanhef van de regeling - op zich van toepassing is voor een geschil als het onderhavige, doch niet letterlijk voorziet in de situatie waarin de rechtsbijstandverzekeraar de rechtshulp staakt.

De commissie merkt op dat in de genoemde regeling in artikel 5b het volgende staat: "In geval de overdracht van een letselzaak plaatsvindt aan een derde zonder instemming van de rechtsbijstandverzekeraar, dient aanstonds een forfaitaire vergoeding van 40% van de lumpsum te worden betaald aan de rechtsbijstandverzekeraar. Artikel 7 van deze Regeling is in dit geval niet van toepassing."

De commissie is van oordeel dat in de situatie waarin er geen minnelijke overeenkomst tot stand is gekomen, er geen overdracht aan een derde heeft plaatsgevonden en de rechtsbijstandverzekeraar de rechtshulp aan haar verzekerde terecht staakt, nadat solide pogingen van de verzekeraar om met de verzekerde in contact te komen vruchteloos zijn gebleken, er in dit geval analoog aan de bepaling in artikel 5b van de Regeling Buitengerechtelijke Kosten – Letsel gehandeld dient te worden.

De commissie overweegt daarbij dat op deze wijze de meeste aansluiting wordt gevonden bij de in artikel 5b beschreven situatie, en de daaraan ten grondslag liggende gedachte. Het – buiten de schuld van, en tegen de zin van de rechtsbijstandverzekeraar - verliezen van het contact met de verzekerde leidt tot een aanspraak van de rechtsbijstandverzekeraar op 40% van de lump sum.

Conclusie

De commissie concludeert dat de Regeling Buitengerechtelijke Kosten - Letsel in casu van toepassing is. De commissie stelt derhalve vast dat er door de WAM-verzekeraar aan de rechtsbijstandverzekeraar een forfaitaire vergoeding van 40% van de lumpsum dient te worden betaald. Nu partij B in casu reeds 40% van de lumpsum aan partij A heeft vergoed, is aan de bepaling ex artikel 5b van de Regeling Buitengerechtelijke Kosten - Letsel reeds voldaan.

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend ter verkrijging van een bindend advies. De commissie geeft als bindend advies dat partij B door op grond van de Regeling Buitengerechtelijke Kosten - Letsel een forfaitaire vergoeding van 40% van de lumpsum aan partij A te betalen aan haar verplichtingen heeft voldaan.

Aldus is beslist op 10 april 2007 door mr. T.W.J. Goettsch, mr. A.J. van Rooijen en mr. D.F. Richters, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van drs. J.A. Schaffers, secretaris.

mr. D.F. Richters
voorzitter

drs. J.A. Schaffers
secretaris